

на Мюнхенската филхармония и гост на редица големи оркестри от ранга на Берлинската филхармония. Има афинитет към съвременната музика. От 2013 преподава в Музикалната академия в Хановер.

АЛЕКСАНДЪР ГИНДИН е лауреат на най-престижните клавири конкурси в света като „Чайковски“ и „Кралица Елизабет“ в Брюксел; печели международния конкурс в Кливланд през 2007 и „Санта Катарина“ в Бразилия през 2010. Името му е част от афишите на фестивали, престижни концертни зали и големи оркестри по целия свят. През 2001 осъществява световната премиера на Четвъртия концерт на Рахманинов в оригиналната версия от 1926, заедно с Владимир Ашкенази и Хелзинкския филхармоничен оркестър. Свири на големия концерт за 70-годишнината на ООН в Женева, а през 2021 реализира „Liszt Project“ с всички произведения на Лист за пиано с оркестър. Желан гост на фестивали от ранга на BBC Proms в Лондон, Radio France Montpellier, La Roque d'Anthéron във Франция, „Les Folles Journées“ в Нант и Токио, Международния фестивал в Осака, Международния пианистичен фестивал в Шанхай, Летния фестивал в Дубровник и др.

Клавирият квинтет опус 57 носи на **ДМИТРИЙ ШОСТАКОВИЧ** истински триумф при премиерното си представяне на 23 ноември 1940 в Москва. Публиката, критиката, музикантите – всички са във възторг. Шостакович представя един брилянтен неокласически свой ракурс към формите на барока и класицизма. Малко предистория – през 1938, точно след като е завършил Шестата си симфония, композиторът решава да погледне към камерната музика и създава първия си струнен квартет, който е изпълнен от квартет „Бетовен“. Музикантите от „Бетовен“ казват на Шостакович (къде на шега, къде не съвсем) да напише клавирен квинтет, за да може самият той (като отличен пианист) да се присъедини към тях. Той това и прави, композирайки квинтета в сол минор, за чиято премиера продължават да се носят легенди – за нестихващите аплодисменти, десетките излизания за поклон на сцената, развълнувания автор, който след това с часове обикаля сам Москва. Шостакович работи по квинтета успоредно с оркестрацията на „Борис Годунов“ и богатия образен свят на тази опера на Мусоргски неминуемо оказва влияние върху квинтета. Шостакович избира да се обърне към баховата полифония, особено в първите две части – Прелюд и fuga и демонстрира великолеплното й владееене. Изобщо цялата творба е еманация на всичко, научено и майсторски приложено от зрелия Шостакович – майсторството при изграждането на формата, ансамбловото съвършенство и богати мелодични линии. Клавирият квинтет опус 57 остава сред най-добрите образци на Шостакович и е истински шедьовър в жанра за цялата музикална история на XX век.

ЛЕОШ ЯНАЧЕК е най-значимият чешки композитор на поколението, което идва след Сметана и Дворжак. Музикалният език на Яначек е в същността си тонален, често модален, но на моменти бива и неочаквано дисонантен. Оркестровите му творби са изключително самобитни и експресивни. Роден в семейство на учители, Яначек е девето от четиринадесетте деца. Музикалният талант на малкия Леош е очевиден. Учи в Бърно, Прага, Лайпциг и Виена, но музикалният си стил оформя сам. Установява в Бърно, жени се и започва да се занимава с фолклорни изследвания, ръководи органовата школа в града. Същевременно композира активно, прави обработки на моравски народни песни, пише симфонични танци, етнографски

балети. Дълго време е negliжиран от музикалния елит в Прага (единствено Дворжак го поддържа) – промяната идва с големия успех на постановката в Националния театър в Бърно през 1916 на преработената му опера *Jarufa* (създадена през 1903 след смъртта на дъщерята на Яначек, Олга и определяна впоследствие като *моравска национална опера*). Така следващите опери на Яначек се поставят не само на национални, но и на големи европейски сцени – *Катя Кабанова*, *Хитрата лисичка*, *Делото Макропулос*. Сред знаковите му оркестрови творби е *Симфониета*, а монументалната „Глаголическа меса“ за оркестър, два хора и орган, написана на литургичен старославянски език, е сред най-значимите хорови композиции от XX век. Духовият секстет „Млади“, който ще чуе, Яначек създава през 1924, когато е на 70. Яначек вече преподава композиция в Пражката консерватория, музиката му се оценява по достойнство и в живота му е време за лично щастие. Той преоткрива любовта в лицето на по-младата Камила Стослова и „Млади“ е едновременно порив и носталгия към младостта. Идеята за точно такъв състав може би се появява в съзнанието му при посещението на Фестивала на международното общество за съвременно музика в Залцбург през 1923. Там присъства на представянето на *Дивертименто* за духов квинтет и пиано, и се вдъхновява да пише за подобен състав. Яначек композира първо „March of the Blue-Boys“ за пиколо, камбанки и пиано, като спомен за младежките му години в манастира в Старо Бърно. Цитат от този марш се появява в третата част на „Млади“, чието първо представяне е в Бърно, но истинската премиера (преминала с голям успех) е в Прага на 25 ноември 1925 със секстет, съставен от оркестранти от Пражката филхармония.

МОДЕСТ МУСОРГСКИ е роден в Торопецки уезд, Псковска губерния, баща му е от стар дворянски род. Завършва курс в гвардейско училище, служи в Преображенския полк, а после и в Министерството на държавните имущества. Творческата му същност е силно повлияна от музикалните събирания у Балакирев, които го подтикат да задълбочи музикалните си занимания. Той вече е учил пиано при Антон Герк, а при Балакирев се запознава с музикалния анализ, чете оркестрови партитури. Известност му донася операта „Борис Годунов“, поставена първоначално през 1874 в Санкт-Петербург. Това е и годината, в която Мусоргски композира клавирият цикъл „Картини от една изложба“. Отделните части са посветени на картини и рисунки на неговия рано починал приятел, художника Виктор Хартман. Мусоргски посещава неговата посмъртна изложба с над 400 творби, подредена в Императорската академия по изкуствата в Санкт-Петербург и в ярък прилив на вдъхновение създава цялата поредица от клавирият картини (с „разходки“ между тях, изключително оригинален метод за преход от сюжет към сюжет) за около три седмици. „Картини от една изложба“ ще се превърне в една от най-прочутите и изпълнявани творби в музикалната история – и в оригиналната си версия за пиано, и в оркестровите си „дрехи“, а те са много, но най-често изпълняваната оркестрация е на Морис Равел. „Картините“ на Мусоргски провокират и прочути художници като Кандински, и музикални експериментатори. Сам той е бил новатор в редица отношения, включително в хармонията; дързък, ненавиждащ рутината и толкова богат в своята изразност, с бликаща от идеи фантазия и далеч задминали времето си музикални решения; творчеството и търсенията му повлияват не само отделни композитори като Прокофиев, Стравински, Яначек, Равел, Дебюси, Месиен, но и цялостния ход на музиката.

Програмата изготви Лилия Големинова

100 години от началото

**МЕЖДУНАРОДЕН СИМПОЗИУМ
ПОСВЕТЕН НА СЛАВЯНСКАТА МУЗИКА**

ТРЕТИ КОНЦЕРТ

**със специалното участие на
ВИКТОРИЯ ПОСТНИКОВА – пиано**

ПРОГРАМА

ДМИТРИЙ ШОСТАКОВИЧ (1906 – 1975)

Клавирен квинтет сол минор, оп.57

Prelude: Lento – Poco più mosso – Lento

Fugue: Adagio

Scherzo: Allegretto

Intermezzo: Lento – Appassionato

Finale: Allegretto

Виктория Постникова (пиано), Александър Павловски (цигулка),
Сергей Бреслер (цигулка), Александър Земцов-Гордън (виола),
Лиляна Кехайова (виолончело)

ЛЕОШ ЯНАЧЕК (1854 – 1928)

„Млади“ – сюита за духов секстет

Allegro

Andante

Vivace

Allegro animato

Явор Желев (флейта/пиколо), Костадин Йоцов (обой),
Деница Лафчиева (кларинет), Сауро Берти (бас кларинет),
Константин Тимохин (валдхорна), Бенце Богани (фагот)

МОДЕСТ МУСОРГСКИ (1839 – 1881)

Картини от една изложба

*Разходка – Гном – Разходка – Старият замък – Разходка –
Тюйлери – Бидло – Танц на неизлюпените пиленца –
Двамата евреи – Пазарът в Лимож – Катакомби –
Къщата на Баба Яга – Голямата Киевска порта*

Александър Гиндин (пиано)

*Полският институт в София
подкрепя полската програма в рамките на симпозиума*

3 септември (четвъртък)
19.00 часа

Градска художествена
галерия

**INTERNATIONAL SYMPOSIUM
DEDICATED TO SLAVIC MUSIC**

CONCERT III

Special guest:
VIKTORIA POSTNIKOVA – piano

PROGRAM

DMITRI SHOSTAKOVICH (1906 – 1975)
Piano Quintet in G minor, Op. 57

Prelude: Lento – Poco più mosso – Lento

Fugue: Adagio

Scherzo: Allegretto

Intermezzo: Lento – Appassionato

Finale: Allegretto

Viktoria Postnikova (piano),
Alexander Pavlovski (violin), Sergei Bresler (violin),
Alexander Zemtsov-Gordon (viola),
Liliana Kehayova (cello)

LEOŠ JANÁČEK (1854 – 1928)

Mládí, Suite for Wind Sextet

Allegro

Andante

Vivace

Allegro animato

Yavor Zhelev (flute / piccolo), Kostadin Yotsov (oboe),
Denitsa Laffchieva (clarinet), Sauro Berti (bass clarinet),
Konstantin Timokhine (horn), Bence Bogány (bassoon)

MODEST MUSSORGSKY (1839 – 1881)

Pictures at an Exhibition

Promenade – Gnome – Promenade – The Old Castle –

Promenade – Tuileries – Bydlo –

Ballet of the Unhatched Chicks –

Two Jews – The Market at Limoges – Catacombs –

Baba Yaga's Hut – The Great Gate of Kiev

Alexander Ghindin (piano)

*The Polish Institute in Sofia supports the Polish program
within the framework of the symposium*

3 September (Thursday)
19.00 часа

Varna City Art Gallery
"Boris Georgiev"

ВИКТОРИЯ ПОСТНИКОВА е родена в Москва в семейство на музиканти и отрано показва забележителния си талант. Завършва Московската консерватория в класа по пиано на Яков Флиер, печели награди от някои от най-големите клавирни конкурси в света – Лийдс, „Шопен“ (Варшава), „Чайковски“ (Москва), „Vianna da Motta“ (Лисабон). Дългата ѝ концертна кариера я отвежда буквално на всяка значима сцена в Европа, Америка и Азия; била е солистка на Берлинската филхармония, Нюйоркската филхармония, Кралския Концертгебау оркестър, BBC Лондон, Националният оркестър на Франция и др. под плаката на диригенти от ранга на Колин Дейвис, Ейдриън Болт, Джон Барбиероли, Курт Мазур, Геннадий Рождественски. Сред многобройните ѝ записи са интегрални на клавирните творби на Чайковски и Мусоргски. Репертоарът ѝ включва над 80 концерта за пиано и оркестър; като камерен музикант е имала изяви с Йехуди Менухин, Юлия Варад и др.

АЛЕКСАНДЪР ПАВЛОВСКИ е роден в Украйна, по-късно семейството му се премества в Израел, където учи при Матвей Либерман, наследник на цигулковата школа на Давид Ойстрах. Павловски е един от основателите на знаменития квартет „Иерусалим“, с който е гастролирал на най-големите сцени и фестивали по света. От 2022 преподава камерна музика в Университета за музика и изпълнителски изкуства в Грац. Близо 20 години е музикален директор на фестивала „Zeist Music Days“ в Нидерландия. Свири на цигулка Страдивариус 1696.

СЕРГЕЙ БРЕСЛЕР е роден в Украйна, на 12 свири за първи път с оркестър, а когато е 13 семейството се мести в Израел. Там той учи цигулка при проф. Либерман и Хаим Тауб и скоро печели стипендията на Американско-израелската фондация за култура. Лауреат е на редица международни конкурси; участвал е в майсторските класове на Исак Щерн, Табеа Цимерман, Дьорд Куртаг и др. Бил е солист на повечето оркестри в Израел. Той е един от създателите на квартет „Иерусалим“, като с тях е свирил в Концертгебау в Амстердам, Уигмор хол в Лондон, Концертхаус във Виена и много други.

АЛЕКСАНДЪР ЗЕМЦОВ-ГОРДЪН е роден в семейство със сериозни виолови традиции, след завършване на музикалното училище в Москва заминава да учи в Маастрихт при Михаел Кугел и специализира в академията „Ханс Айслер“ в Берлин. На 23 става водач на виолите в Лондонската филхармония, напускайки след 10 години, за да се посвети на кариерата си на солист и диригент. Свирил е камерна музика с Питър Донахю, Патрик Галоа, Итамар Голан, Миша Майски, преподава в Лондон, Виена, Лозана и Кьолн.

Виолончелистката **ЛИЛЯНА КЕХАЙОВА** е четвърто поколение музикант. Завършва Националното музикално училище в София при Ани Атанасова и Виенската консерватория в класа по виолончело на Лиляна Шулц-Байрова. Постоянен член е на Paganini Ensemble Wien. Преподава виолончело в Нов български университет, а от 2014 е артистичен секретар на Международната музикална академия Орфеус във Виена. Печелила е редица отличия, сред които първи награди от конкурса FIDELIO на Виенската консерватория, *Концертино* (Прага) и *Млади музикални дарования*. Изнасяла е концерти на престижни сцени като Музикферайн във Виена, Атенеум в Букурещ, залите *Дворжак* и *Сметана* в Прага.

ЯВОР ЖЕЛЕВ е възпитаник на Музикалната гимназия в родния си град Русе, след което завършва Националната музикална академия в София в класа по флейта на проф. Георги Спасов. От 1993 е част от състава на Симфоничния оркестър на Българското национално радио, а от 2005 – първи флейтист. Има многобройни записи на солова и камерна музика от всички стилове и епохи, и участия в международни фестивали. От 1996 преподава в Националното музикално училище и Нов български университет в София. Бил е солист на камерния ансамбъл „Софийски солисти“ под палката на Пламен Джурев и на Симфоничния оркестър на БНР, в концерти за две флейти заедно със знаменития френски флейтист Патрик Галоа.

КОСТАДИН ЙОЦОВ е роден в София, където завършва Националното музикално училище в класа по обой на Христо Късметски и Националната музикална академия. От 1991 е първи обой в Симфоничния оркестър на Българското национално радио. Бил е солист на камерния ансамбъл „Софийски солисти“, на ансамбъл „Оркестрал“, на Симфоничния оркестър на БНР и др.

ДЕНИЦА ЛАФЧИЕВА е завършила Националната музикална академия в София при Петко Радев, след което продължава да се усъвършенства в Лондон. Дебютът ѝ в Wigmore Hall е с именитата пианистка Виктория Постникова. Следват първите ѝ изяви в Карнеги Хол, Музикферайн и Сънтори Хол в Токио, последвани от многобройни покани за концерти по цял свят. Преподава във Финландия, Австрия и Италия. Записвала е за BBC London, ITV, ORF, RFI, RAI.

САУРО БЕРТИ е баскларинетист в състава на Римската опера; сътрудничи с всички водещи оркестри в Италия, включително „Ла Скала“ и Оркестъра на италианската телевизия RAI, както и с Кралския национален оркестър на Шотландия. Свирил е под палката на диригенти от ранга на Жорж Претр, Рикардо Мути, Валерий Гергиев, Лорин Маазел, Пиер Булез, Зубин Мета. Изнасял е концерти на големите кларинетни фестивали в Токио, Порто, Остин, Лос Анжелис, Асизи, Мадрид, както и в Коста Рика, Перу, Гватемала. Има редица записи, издава и собствени ръководства за свирене на баскларинет.

КОНСТАНТИН ТИМОХИН е роден в Киев. От малък свири на цигулка, пиано и валдхорна. Завършва Женевската консерватория в три специалности – валдхорна при Бруно Шнайдер, камерна музика и дирижиране. Следващата си музикална степен получава в Цюрих, като все повече се интересува от епохата на барока, специализирайки при Глен Борлинк. Дебютира с оркестър на 17 с турне в Япония, печели редица награди и развива серозна концертна кариера – участвал е в проекти с Изабеле Фауст, Чечилия Бартоли, Александър Мелников, Иън Бостридж със състави от ранга на Il Giardino Armonico.

Унгарският фэготист **БЕНЦЕ БОГАНИ** е учил и специализирал във Финландия, Швеция и Германия. Сред многобройните му награди от международни конкурси са Първа награда в Индианаполис (САЩ) и Втора награда и наградата на публиката от конкурса на ARD в Мюнхен, спечелена с неговия квинтет „Chantilly“. Бил е първи фэгот